

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica Contra Horvm Temporvm Hæreses

In Qvibvs Quatuor Euangeliorum illi textus explicantur, quibus vel hæretici hodie (maximè Caluinus & Beza) ad sua dogmata propugnanda vti solent, vel ad hæreticorum dogmata impugnanda Catholici vti possunt

Stapleton, Thomas

Lvgdvni, 1595

6. Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39463

Caluini
manifesta
contradi-
ctio & im-
postura.

Marc. 14.
Hebr. 11.

repugnantem doctrinam non minus frustra tuetur Caluinus, quam Scholasticorum doctrinam improbe calumniatur, dum ita concludit. *Horribile sanè portentum quod mundus tam densis tenebris per tria vel quatuor secula obrutus fuerit, ut non videret disertè iuberi, quod quisquis negligit, ex numero filiorum Dei expungitur.* Hæc ille. Videat hic & obseruet indifferens quisque lector. Caluinus ut falso calumnietur & acerbissime perstringat Scholasticorum doctrinam, aggrauat præcepti vim & necessitatem salutis in eo retinendo. Ut suam impiam doctrinam de sola fide tueatur, simplex facit salutis testimoniū & notam, quæ vna & necessaria eius causa est, etiam ipso attestante Caluino. Quis enim negare potest, necessariam salutis causam esse, quam quisquis negligit, ex numero filiorum Dei expungitur, ut ipsemet Caluinus loquitur. Hoc enim loquendi modo fidem ipsam necessariam causam salutis esse ex scripturis conuincimus. *Qui non crediderit, condemnabitur. Siue fide impossibile est placere Deo: & multa huiusmodi.*

IN MATTHÆI CAP. VI.

6. Pater tuus qui videt in abscondito, reddet tibi.

Merces bonorum operum iusta.

VVM in singulis bonis operibus mercedem à Deo reddendam Christus hic doceat, prius quidem negando illam hypocritis, vnde consequenter promittitur rectè operantibus, hic verò aperte dicendo, quod Deus Pater reddet ac retribuet; Caluinus hoc loco totam Christi doctrinam in fauorem suæ hæresis manifestè deprauat his verbis. *Quum dicit Christus mercedem rependi precibus nostris, satis declarat, quicquid mercedis passim nobis Scriptura promittit, nõ tanquam debitum solui, sed gratuitum esse.* Hæc ille. Cæterum tamen preces quidem nostræ non impetrant per modum iustitiæ, sed per modum misericordiæ id quod à Deo petimus, ideoque non debitum sed gratuitum est quod precibus nostris largitur Deus, vnde & absque iniustitia negat sæpe quod petitur; tamen mercedem quam hoc loco Christus promittit, & quam aliæ Scripturæ testantur, debiti & iustitiæ rationem habere manifestè docet Paulus dicens, *Reddet mihi in illa die coronam iustitiæ iustus Index:* & non eam reddere iniustum esse idem Paulus docet: *Non enim iniustus est Deus, ut obliuiscatur operis vestri.* Hoc igitur in loco non ipsis precibus id quod petitur impetrari

2. Tim. 4.

Hebr. 6.

erari (quod quidem gratuitum est) sed pio ac debito orandi modo Deum semper aliquid retribuere Christus docet: quod quidem iustitiae est.

7. *Orantes nolite multum loqui.*

CAuillatur hic Calvinus more suo, & in totam Catholi-
cam Ecclesiam his verbis inuehitur. *Damnatur eorum* Orationes
Ecclesia-
stica de-
fenduntur.
*supersticio qui longis susurris Deum se promereri confidunt. Quo
errore sic imbutum videmus esse Papatum, ut precipua oratio-
nis virtus illic credatur esse loquacitas. Nam quo quisque plus
verborum demurmurat, eo magis censeatur exactè precatus esse.*
Hæc ille. Sed impio calumniatori sanctissimus Augustinus
respondebit, qui hæc Christi verba sic exponit. *Orare in mul-
tuloquio, non est, ut nonnulli putant, si diutiùs oretur. Aliud est* Epist. 121.
Luc. 6.
& 22.
*sermo multus, aliud diuturnus affectus. Nam & de ipso Domino
scriptum est quòd pernoctauerit in orando, & quòd prolixius ora-
uerit: ubi quid aliud quàm nobis praebebat exemplum? Et paulò
post. Absit ab oratione multa locutio, sed non desit multa pre-
catio, si feruens perseverat intentio. Nam multum loqui, est in
orando rem necessariam superfluis agere verbis. Hæc ille. Et
advertere Calvinus debuit Christum non simpliciter pobi-
buisse in orando multum loqui, sed addidisse, *Sicut ethnici.*
Illorum enim oratio erat mera battologia, quo verbo Chri-
stus hic vitur: id est, erat vana & incondita eiusdem rei repe-
titiò, verbisque profanis à semetipsis inuentis sua idola in-
uocabant, ut sacerdotes Baal 3. Reg. 18. à mane usque ad meri-
diem. Atqui Catholicorum longæ preces quæ ita fatigant
hæreticos, ex diuinis Scripturis, maximè ex Psalmis Dauidi-
cis depromptæ sunt; & quicquid oratur, ex formulis ab Ec-
clesia Dei præscriptis oratur: quæ cum ethnicorum battolo-
giis nihil commune habent. Denique Beza in Annotationi-
bus ann. 65. editis suo Caluino contradixit, sic in hunc locum
scribens. *Longæ preces hic non damnantur, sed quæ vana sunt,
inanes, & superstiosæ. Idem verò Beza in eisdem Annotat.
ann. 88. excusis, illa sana sententia prætermissa, hunc in mo-
dum cum Caluino sibi insaniendum putauit. Battologia vera
& usitata exempla qui nosse volet, legat Romanensium Breuiaria,
& horas quas vocant Canonicas, Rosaria, & infinita huius-
modi, quorum vel Satanam ipsum pudeat. Hæc ille egregiè in-
peius proficiens: & ea iam seipso deterior euomens, quorum
profectò vel ipsum Satanam pudeat: quum in Breuiariis &
horis**